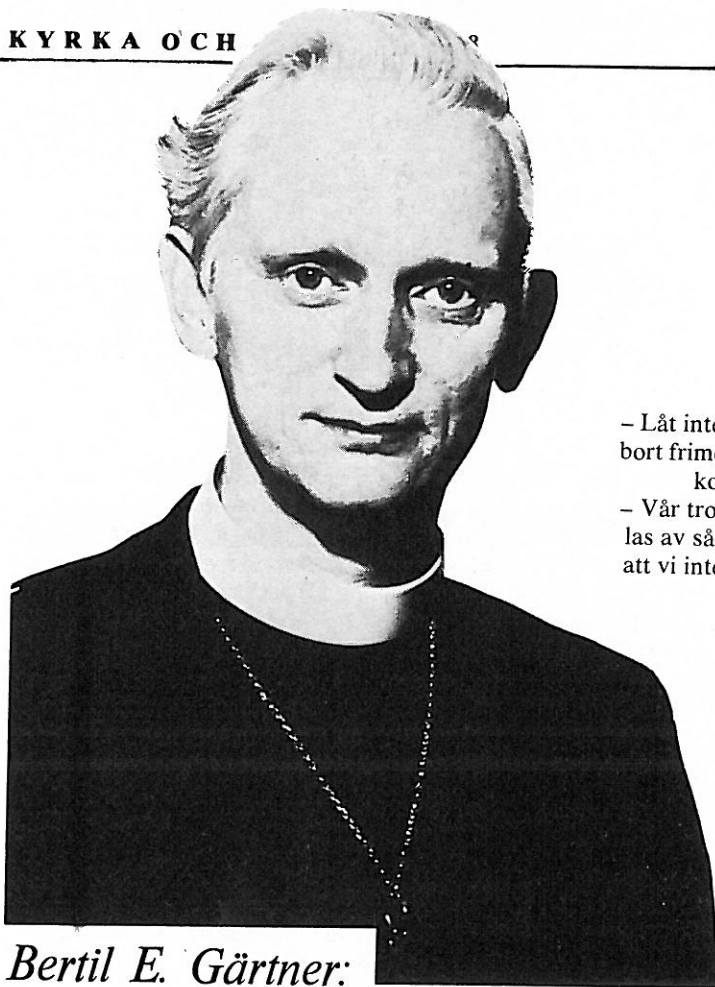

I Svensk Pastoraltidskrift 6/1978 inflöt följande "herdabrev" som har mycket att säga alla bibeltrogna kristna i vårt land i dagens läge. Det återges här i sin helhet, endast med den inledande lägesbeskrivningen utelämnad.

Många frågar om de skall förbereda sig att lämna kyrkan. Men de är villrådiga vart de skall gå. Jag har svarat dem och jag svarar alla som läser detta: Låt inte oron förvilla! Låt inte oron ta bort frimodigheten! Biskopsmötets uttalande kan tolkas så olika och har tolkats olika i massmedia. Jag tror inte att biskoparna önskar att människor skall känna sig hemlösa i Kyrkan. De är beredda att så gott det går bereda plats för alla. Självklart kan det bli kärvare för dem som vill följa Skriften och den tolkning av ämbetet och kvinnan som den apostoliska kyrkan i alla tider givit.

Förlora inte frimodigheten

Inte ens om situationen vore ännu mer allvarlig och i mänskliga ögon omöjligare skulle jag förlora min frimodighet. När Israels folk hade lämnat fångenskapen i Egypten, råkade de in i en situation som gjorde dem modlösa. Bakom sig hade de egyptiska armén. Framför sig hade de havet som stängde vägen för dem. Mänskligt att döma fanns det ingen utväg. Men se, då öppnade Herren en väg som ingen ens kunnat drömma om. Den som förlitar sig på Herren får en väg öppnad åt sig. Och så är det också med oss i denna tid. Varför skulle vi bli modlösa? Läs 2 Mos. 14:14. Den Herre som kallat oss att tjäna i sin Kyrka och som lalat så mycket om troheten mot Honom i bedrövelser och motgångar, skulle inte Han vara med oss? Skulle inte Han föra oss in på den väg Han har berett? Vill Han att vi skall få tjäna i Kyrkan enligt den kallelse Han givit oss, så ser Han till att vi blir förda till rätt plats för vår kallelse. Och nog vill Han se till sitt folk, nog vill Han att de skall få samlas kring Honom, den uppståndne och levande, i gudstjänsten? Håll er tätt intill Jesus, så leder Han rätt. Låt krisen som vi nu upplever föra oss närmare Kristus, ty kris kan leda ännu närmare Kristus. Och det är en sanning som kyrkan erfarit århundradena igenom, att den nöd som drabbar Hans folk för dem djupare in i Guds hemligheter, ger bönen ny kraft, gör altarets sakrament än kärare för dem, öppnar nya fantastiska hemligheter i Guds Ord. Jag har hört så många vittnesbörd om detta och sett det i mitt eget liv denna tid, att jag vet att bedrövelsen kan leda till ännu mycket mer av trons hemligheter än vad

Bertil E. Gärtner:

I STORMIGA TIDER...

man tidigare anat, då stiltjen och lugnet rådde.

Vad vi nu behöver göra

är att få veta mer av Kyrkans ledning genom överläggningar, om det som verkligen gäller för framtiden. Det räcker inte att vi tillförsäkras "åsiktsfrihet" i Kyrkan. Det har vi många exempel på i historien, att man får åsiktsfrihet men inte ett uns av handlingsfrihet. "Tyck gärna vad du vill, men du skall göra som vi bestämt." Den åsiktsfriheten kan ingen leva med. Vår ställning måste innebära att vi får handla i frihet när det gäller gudstjänstgemenskapen. Där denna princip upprätthålles, kan det bli fråga om en samexistens som är meningsfull.

Vi kan inte ge upp vår tro

och övertygelse. Den delas av så många kristna ute i världen att vi inte behöver känna oss isolerade, även om största delen av svenska folket kanske tycker så. Jag får många brev från andra världsdelar, där man i andra kyrkor ständigt ber för oss och för vår trohet. Det är fler i världskyrkan som har ögonen på oss än man tror. Och många väntar sig att vi skall visa den apostoliska fasthet och trohet, som utgör ett kännetecken på all li-

- Låt inte oron förvilla och ta bort frimodigheten, säger biskop Bertil E. Gärtner.
- Vår tro och övertygelse delas av så många ute i världen att vi inte alls behöver känna oss isolerade.

dandesmärkt kristen tro. Många uppmanar oss att kämpa vidare. Så vill jag i all ödmjukhet göra. Alla rykten om att jag skulle acceptera kallelser till lärtjänster eller annat är falska. Inte ens den biskopsstol i en annan kontinents kyrka som erbjuds kommer jag att acceptera. Jag vet att min kallelse ligger här, och att vi är många som känner det vara vår kallelse att förkunna hela Guds Ord och förvalta sakramenten efter Herrrens instiftelse så länge Herren låter oss så göra.

Vi gör som Jesus säger

i Luk. 6:48, vi vill vara lika den man som ville bygga ett hus och som då grävde djupt och lade dess grund på hälleberget. Vi gräver djupt, och vi ställer oss på den grund om vilken aposteln sagt: En annan grund kan ingen lägga än den som är lagd. Ett nät av förböner har formats under denna tid. Nya underbara erfarenheter av Kristi närvaro har många kunnat göra dessa dagar. Skriften har öppnat nya sidor som tidigare varit opåaktade. Många kommer och säger: Vi har upplevt något dessa dagar av Kristus som vi inte tidigare känt till. Den glädjen och den tryggheten kan ingen ta ifrån oss. Halleluja! Lidande kan tillföra Kristi Kyrka något som hon svårligen kan vara utan.